روزهای پرکار آقای جوان

افخمی: رامبد جوان که مدتی از فعالیت‌های سینمایی و تلویزیونی فاصله گرفته بود به‌زودی دست پر برمی‌گردد. او به تازگی پیش‌تولید فصل جدید «خندوانه» را آغاز کرده‌است، برنامه‌ای که قرار بود در ماه‌های پایانی سال گذشته روی آنتن تلویزیون برود اما به دلیل شیوع کرونا پخشش یک‌سال به تعویق افتاد. هنوز معلوم نیست جوان در این فصل «جناب‌خان» عروسک محبوب «خندوانه» را در کنار خود دارد یا نه اما براساس اخبار منتشر شده حتما در این فصل، فصل سوم مسابقه «خنداندەشو» برگزار می‌شود. این مسابقه در دوره‌های پیشین، چندین استندآپ کمدی بااستعداد را به مردم معرفی کرد که برخی از آن‌ها هم‌اکنون در برنامه‌های مختلف تلویزیونی حضور دارند. به نظر می‌رسد جوان از اواخر بهمن امسال با «خندوانه» مهمان خانه‌های مردم خواهد شد. او همچنین درحال تدارک ساخت سریالی برای شبکه نمایش خانگی است. این مجموعه که «مردم معمولی» نام دارد قرار است در ۱۰۰ قسمت تولید شود. براساس گزارشی که روزنامه فرهیختگان منتشر کرده‌است احتمالا مرحله تولید و ضبط «خندوانه» و «مردم معمولی» در یک زمان خواهد بود. به این ترتیب می‌توان گفت جوان برای اولین‌بار در طول ضبط «خندوانه» پروژه دیگری را هم در دست تولید دارد. آن طور که در خبرها آمده «مردم معمولی» کار پربازیگری است که یکی از نقش‌های آن یک زوج افغان هستند. این زوج در مقام روشنفکر در یک کافه‌گالری حضور دارند و کلی اتفاق‌های جالب و بامزه برای آن‌ها و افرادی که به این مکان مراجعه می‌کنند رخ می‌دهد. خبر تولید «مردم معمولی» از سوی جوان درحالی رسانه‌ای شده‌است که پیش‌تر اعلام شده بود این هنرمند قرار است سریالی با نام «شاخ» را برای شبکه نمایش خانگی بسازد. خوداو در اواسط مردادامسال در صفحه اینستاگرامش این‌گونه توضیح داده بود: «سریالی برای نمایش خانگی خواهم ساخت به اسم «شاخ» که ماجرای شکل‌گیری یک گروه موسیقی جوان و پرانرژی و مصمم است. دیرتر اطلاعات بیشتر به شما خواهم داد. یکی از نکات جذابش این است که ۵ تا جوان ۲۰ تا ۲۵ سال که هنوز هیچ‌کدام پا به جهان حرفه‌ای نگذاشته‌اند نقش‌های اصلی را بازی خواهند کرد. همچنان مشغول تست گرفتن از هنرجوهای بازیگری و البته نوازندگان جوان هستیم.»

هنوز معلوم نیست سرنوشت «شاخ» چه شده‌است، آیا جوان منصرف شده یا ساخت این سریال را به تعویق انداخته است؟ شاید مجوزی برای ساخت «شاخ» صادر نشده است. درهرحال آنچه که قطعی است جوان امسال با «خندوانه» به قاب تلویزیون باز می‌گردد و سریالی را هم برای نمایش خانگی خواهد ساخت. همچنین او چندی پیش بازی در فیلم‌سینمایی «چپ راست» ساخته حامد محمدی را به پایان برده‌است. فیلمی کمدی که متقاضی حضور در سی‌ونهمین دوره جشنواره فیلم فجر شده‌است. آخرین حضور جوان در یک اثر سینمایی به سال ۹۶ و فیلم «قانون مورفی» به کارگردانی خودش بود. به این ترتیب می‌توان بعد از سه سال باردیگر جوان را در مقام بازیگر آن هم در مهم‌ترین رویداد سینمایی کشور دید.

روایت سینماگر مشهدی از «گیج‌گاه»

عادل تبریزی سینماگر مشهدی که امسال با اولین ساخته سینمایی‌اش «گیج‌گاه» متقاضی حضور در سی‌ونهمین دوره جشنواره فیلم فجر شده‌است درباره این رویداد و اثرش توضیحاتی ارائه کرد. او به باشگاه خبرنگاران جوان درباره حضورش در جشنواره امسال گفت: درباره برگزار شدن جشنواره حس خوبی دارم چون در شرایطی که حس می‌کنیم مردم در حال فراموش کردن سینما و تئاتر هستند می‌تواند تلنگری در نشان دادن زنده بودن این دو هنر مهم و تأثیرگذار باشد. تبریزی درباره پذیرفتن خطر و ارسال فیلمش به جشنواره فیلم فجر آن هم در شرایط کنونی، نیز توضیح می‌دهد: خوشبختانه فیلم‌برداری ما قبل از کرونا و در آرامش کامل انجام شد و یک سال از این موضوع می‌گذرد بنابراین پس از نگه داشتن یک‌ساله فیلم، بسته شدن سینما و اکران نشدن و شرایط کرونایی، باید فیلم جای معتبر و درستی مانند جشنواره فیلم فجر نمایش داده شود تا بتواند مخاطب خودش را پیدا کند. به شخصه از اینکه فیلمم دیده شده است خوشحالم.

این کارگردان با اشاره به اینکه پروانه نمایش «گیج‌گاه» صادر شده است خاطرنشان کرد: «گیج‌گاه» بدون هیچ‌گونه جناح‌بندی سیاسی، اجتماعی و ... ساخته شده است و با اینکه در دهه هفتاد می‌گذرد از دریچه ۲۵ سال پیش با هدف تلنگر به جامعه امروز و همه اتفاقاتش، نگاه می‌کند.

تبریزی درباره تجربه همکاری با بازیگران مطرح فیلمش هم یادآور شد: وقتی ایده اولیه به ذهنم رسید برای اولین فردی که مطرح کردم حامد بهداد بود که به شدت دوست داشت. پس از نگارش فیلم‌نامه به صورت مشترک با ارسلان امیری آن را به بهداد ارائه کردیم. برای من مهم بود او حتما در این فیلم بازی کند از سویی باید جمشید هاشم‌پور هم در «گیج‌گاه» بازی می‌کرد. اگر او حضور در فیلم را نمی‌پذیرفت، آن را نمی‌ساختم و فیلم‌نامه را بایگانی می‌کردم چون گزینه دومی وجود نداشت. همچنین تجربه‌های دستیاری در سینما و آموزه‌های فراوانی که از مسعود کیمیایی در هدایت بازیگر، مدیریت صحنه و ...داشتم باعث شد با وجود پربازیگر بودن فیلم، به ارتباط درست و حرفه‌ای برسیم و به شدت در ساخت آن خوش گذشت و خاطره بسیار خوبی برای همه شد.

سرایی برای خرد در دیار فردوسی

مؤسسه فرهنگی و هنری خردسرای فردوسی صاحب خانه‌ای ماندگار می‌شود

گزارش

لیلا کوچک‌زاده
l.kouchakzadeh@shahraranews.ir

آیین کلنگ‌زنی مؤسسه فرهنگی و هنری خردسرای فردوسی، در واپسین روزهای سده ۱۳۰ خورشیدی انجام شد تا دوستداران فرهنگ، بنایی از خرد برافرازند که از باد و باران گزندی نیابد. پنجشنبه گذشته با حضور اعضای شورای شهر مشهد و هیئت امنای موسسه فرهنگی هنری خردسرای فردوسی و ادب‌دوستان، بنایی نزدیک به نیم هکتار در منطقه الهیه مشهد و در بولوار نقویه، در اختیار مؤسسه فرهنگی و هنری خردسرای فردوسی قرار گرفت. انجمنی مردم‌نهاد که از سال ۱۳۸۴، فعالیتش را با گرد هم آوردن فرهیختگان خراسان، شروع کرد و در سال ۱۳۹۲، صاحب خانه‌ای وقفی متعلق به اصغر مینو، نیکوکار فرهنگی شد و یکی از محورهای اصلی برگزاری بزرگداشت فردوسی و برپایی کلاس‌های شاهنامه‌خوانی، بیهقی‌خوانی، حافظ‌خوانی و... در مشهد بود. حالا در دی ۱۳۹۹ نیز از دل مصوبه حمایتی شورای شهر پنجم مشهد، صاحب خانه‌ای گسترده‌تر خواهد شد تا خدمت خود به فرهنگ و خرد را در فضایی مطلوب و عظیم گسترش دهد. بنایی که آن را متعلق به مردم می‌دانند و برای ساخت آن به حمایت‌های مردم نیاز دارند.

در ادامه صحبت‌های بتول گندمی و حمیدرضا موحدی‌زاده از اعضای شورای شهر مشهد و دکتر محمدجعفر یاحقی مدیرعامل خردسرای فردوسی و دکتر علیرضا قیامتی و جواد محقق نیشابوری را در مراسم کلنگ‌زنی این مجموعه فرهنگی می‌خوانید و همچنین درباره ویژگی‌های آینده این بنا و فعالیت‌هایش آگاه می‌شوید.

دستمان خالی است اما همتمان بلند

«گرد هم آمدیم تا این زمین را آباد کنیم، چون فردوسی همه ایران را آباد کرد. مسئولیت آبادی این قطعه زمین نیز بر عهده من و شماست. بنایی استوار که از باد و باران، گزندی نیابد.» دکتر محمدجعفر یاحقی، مدیرعامل خردسرای فردوسی در آیین کلنگ‌زنی این مجموعه، سخنش را چنین آغاز کرد و در ادامه گفت: اعتقاد ما بر این است که شاهنامه تجسم و مظهر ایران اسلامی است و در این مکان با همت مردم، بنایی آراسته به آموزه‌های فردوسی و شاهنامه و تعالیم بلند فرهنگ اسلامی، ساخته خواهد شد.

استاد ادبیات دانشگاه فردوسی مشهد با ارج‌نهادن حمایت شورا و شهرداری مشهد برای در اختیار قراردادن زمین خردسرا گفت: با همکاری نهادهای مختلف در شهرداری مشهد و اعضای خردسرای فردوسی، در این منطقه خوشنام و عزیز شهر که به نام‌های پروردگار مزین است، بنایی استوار می‌کنیم که با آموزه‌های خردورزی و خردمندی فردوسی آراسته خواهد شد. ما آمده‌ایم خرد و عقلانیت جامعه را تقویت کنیم. دستمان خالی است اما همتمان بلند.

یکی از مصوبات با افتخار شورای پنجم

بتول گندمی، عضو شورای شهر مشهد که در مراسم کلنگ‌زنی خردسرای فردوسی حضور داشت، در اختیار قرار دادن زمین از سوی شهرداری به این مجموعه مردم‌نهاد را یکی از مصوبات باافتخار شورای پنجم خواند و گفت: یکی از سخت‌ترین کارها در نظام شورایی درنظرگرفتن بستر مشارکت برای همه مردم است. کاری که امروز صورت گرفت یکی از همان مدل‌ها و الگوهاست که شورای شهر مشهد به آن پرداخت تا بتواند بستر و مشارکت لازم را در ادامه برای شهروندان و برای ساخت این مجموعه فراهم کند.

رئیس کمیسیون برنامه، بودجه، فناوری اطلاعات و منابع انسانی شورای شهر مشهد اضافه کرد: دوستداران فردوسی سال‌هاست در راستای اعتلا و ترویج شاهنامه در مشهد تلاش می‌کنند و زحمت می‌کشند. خوب دوستان مجموعه خردسرا، موضوع درخواست زمین را با شورای شهر مشهد مطرح کردند. شورا هم از آن استقبال کرد و گفت ظرفیتی که می‌تواند در اختیار بگذارد، همین زمین است و بخشش هزینه‌های پروانه ساخت و پایان کار. درواقع شورای شهر با دل و جان در راستای تحقق این مصوبه همکاری کرد.

گندمی با بیان اینکه دوستداران فردوسی با این ظرفیتی که مدیریت شهری در اختیار خردسرای فردوسی گذاشته، به مشارکت بیشتر و همراهی خوانده می‌شوند، گفت: یک سال فرایند گرفتن مجوزها طول می‌کشد و با توجه به تب‌وتابی که از این پس بین دوستداران فردوسی با کلنگ‌زنی این زمین رقم می‌خورد، امیدواریم با مشارکت مردم برای ساخت هم، کمتر از دو سال ساختش زمان ببرد.

این عضو شورای شهر مشهد که نائب رئیس کمیسیون حقوقی، املاک و قراردادها نیز هست، در حاشیه این مراسم و در گفت‌وگو با شهرآرا نیز خاطرنشان کرد: این زمین با کاربری آموزشی متعلق به شهرداری مشهد است که با قراردادی ۹۹ساله و طبق قانون در اختیار خردسرا قرار گرفت.

او با بیان اینکه در شورای پنجم به هیچ مجموعه‌ای حق مالکیت داده نشده است، تصریح کرد: بر اساس قانون شهرداری‌ها، نمی‌توان حق مالکیت را واگذار کرد اما حق انتفاع و بهره‌برداری با مدت محدودی واگذارد می‌شود که این اتفاق درباره خردسرای فردوسی ۹۹ساله خواهد بود.

دریغ نمی‌کنیم

حمیدرضا موحدی‌زاده، دیگر عضو شورای شهر مشهد نیز در این مراسم، به نام‌گذاری خیابانی در پایتخت فرهنگی اروپا به نام فردوسی اشاره کرد و گفت: دوسال پیش که به نمایندگی از شورای شهر مشهد و به عنوان پایتخت‌های فرهنگی شهرهای اسلامی به شهر ماتراي ایتالیا رفتیم، متوجه شدیم آن‌ها فردوسی را از ما بهتر می‌شناسند. اکنون امیدواریم، خردسرای فردوسی بنایی برافراشته باشد که نسل‌های آینده و جوانان ما با شاهنامه فردوسی آشنا شوند و فرهنگ و ادب این سرزمین کهن و فارسی‌زبانان را به دیگران آموزش بدهند.

عضو کمیسیون فرهنگی، اجتماعی، زیارت، گردشگری و رسانه همچنین تأکید کرد که آنچه از دست شورای شهر بربیاید، در ادامه برای ساخت این بنا به کار می‌بندند و دریغ نخواهند کرد.

پژوهشی در پیروی‌های شاهنامه

دکتر علیرضا قیامتی، قائم مقام مدیر خردسرای فردوسی، سخنانش را به

نگاهی به غیبت یک ساله جواد عزتی در سپهر هنر هفتم

ناامیدی یا قهر؟

زندگی با سینما

محمد عنبرسوز

نخستین آشنایی‌های مردم ایران با پدیده جواد عزتی به سریال‌های تلویزیونی «من یک مستاجرم» ساخته پریسا بخت‌آور و «کمربندها را ببندیم» به کارگردانی مهدی مظلومی بازمی‌گردد. در اوایل دهه هشتاد، او هم یکی از ده‌ها بازیگر جوان و جویای نام تلویزیون بود که سعی داشت، با به رخ کشیدن استعدادش در رسانه ملی، راه خود را، برای فتح قله‌های مرتفع‌تر، هموار کند. عزتی روزبه‌روز تلاشش را بیشتر کرد و با پرهیز از حواشی ریز و درشتی که معمولا آینده کاری استعدادهای جوان را تهدید می‌کنند، توانست به بالاترین سطح بازیگری در سینما برسد. با وجود مسیر دشوار و پرپیچ‌وخمی که جواد عزتی گام‌به‌گام آن را طی کرد، ظاهرا بخشی از سینمای ایران هنوز نتوانسته خودش را، برای ستایش زحمات این بازیگر، قانع کند. شاید بیراه نباشد اگر بگوییم که عزتی در سال‌های اخیر مورد بی‌مهری قرار گرفته و شاید همین موضوع انگیزه‌اش را تحت‌الشعاع قرار داده است. در این مطلب، به بهانه تولد جواد عزتی، مروری داریم بر چند نکته از کارنامه بازیگری این هنرپیشه کاربلد که در یکی از عجیب‌ترین دوره‌های کاری خود قرار گرفته است.

خاک صحنه

جواد عزتی کار خود را با سریال‌های ساده تلویزیونی آغاز کرد و در طول دهه هشتاد نقش‌آفرینی در حدود پانزده سریال یا تله‌فیلم را تجربه کرد. از این میان، سریال «سرزمین کهن»، به جز چند قسمت ابتدایی، هرگز امکان پخش پیدا نکرد و مابقی اغلب مجموعه‌هایی متوسط و ضعیفی بودند که شاید امروز هیچ نشانی از بیشتر عواملشان در سینما و تلویزیون به چشم نمی‌خورد. عزتی اما پای کار ایستاد و آن‌قدر در مجموعه‌های عادی درخشید تا راهش را در اواخر دهه هشتاد به مجموعه محبوب «قهوه تلخ» باز کرد؛ جایی که اگرچه نقش پررنگی نداشت، اما توانست شمایل یک پیرمرد حواس‌پرت را چنان شیرین و دلچسب اجرا کند که بابا اتی هنوز هم در ذهن مردم باقی مانده.

در حالی که برخی ستاره‌های سینما کارشان روی پرده نقره‌ای را با رول‌های مهم و نقش اول فیلم‌های پرمخاطب آغاز می‌کنند، جواد عزتی پس از نزدیک به یک دهه در تلاش در تلویزیون، سرانجام موفق شد یک نقش ساده در شبکه خانگی و یک نقش مکمل در سینما بگیرد. وقتی برای اولین بار در کنار بهروز شعیبی جلوی دوربین فیلم ماندگار همایون اسعدیان قرار گرفت، آن‌قدر روان و باورپذیر نقش یک روحانی شوخ‌طبع و بامعرفت را ایفا کرد که خیال کارگردان «طلا و مس» از بابت نقش مکملش هم راحت شد. این آغاز ماجراجویی تازه عزتی در سینما بود. او حالا باید، در مدیوم تازه‌اش، از نو شروع می‌کرد و همان دشواری‌هایی که در تلویزیون تحمل کرده بود را، برای قد کشیدن در سینما، به جان می‌خرید؛ تلاش پرمرارت و خستگی‌ناپذیری که پس از چند سال به بار نشست.

مسیر سبز سینما

سینمای ایران مختصات خاص خودش را دارد؛ از سلایق هنری خاص برخی کارگردان‌ها و مناسبات حاکم بر رویدادهای سینمایی گرفته تا روابط بین عوامل و ذائقه مخاطبی که گاهی انتخاب‌های ناشیانه‌اش همه را متعجب می‌کند و گاهی هم ستاره‌های دست‌نیافتنی مغرور را به بازیگران کارکشته و متواضع ترجیح می‌دهد. جواد عزتی در چنین فضایی توانست خودش را به اثبات برساند و بدون اینکه فکر طی کردن راه صد ساله در یک شب ذهنش را آشفته کند، گام‌به‌گام خودش را به سینمای ایران تحمیل کرد.

دوران یازده‌ساله حضور جواد عزتی در سینما با بیش از سی فیلم به یاد آورده می‌شود که به جرئت می‌توان گفت حداقل نیمی از آن‌ها آثاری ضعیف و بی‌کیفیت هستند. عزتی اما آمده بود که بماند و به همین دلیل نیز حتی پیش‌پاافتاده‌ترین و کوتاه‌ترین نقش‌ها در دم‌دستی‌ترین فیلم‌ها را هم آن‌قدر جدی می‌گرفت و با دقت و وسواس اجرایشان می‌کرد که به چشم بیاید. جواد عزتی بیشتر از آنکه مدیون استعدادش باشد، به واسطه تلاش مستمر و تعهد مثال‌زدنی خود در سینما به موفقیت رسید. مرور فهرست آثار سینمایی او نشان می‌دهد که عزتی مرحله به مرحله جدی‌تر شده و برای فهم دلیل هریک از پله‌های ترقی و رشدش می‌توانیم به بازی قبلی او مراجعه کنیم.

چرا عزتی مهم است؟

روند کاری هنرمندان به عوامل مختلفی وابسته است که حتی برخی از آن‌ها ممکن است به زندگی شخصی و شرایط روحی آن‌ها وابسته باشد. در مورد جواد عزتی هم طبیعتا نمی‌توانیم آینده را پیش‌بینی کنیم، اما اکثریت قریب به اتفاق اهالی سینما امیدوارند که او از پای ننشیند و به تکاپو ادامه دهد؛ چرا که جواد عزتی از چند جهت برای سینمای ایران مهم است.

عزتی از معدود بازیگرانی است که توانایی حیرت‌انگیزی در اجرای هم‌زمان نقش‌های طنز و جدی دارد. کارنامه او در سال‌های اخیر نشان می‌دهد که جواد عزتی همان‌قدر در ایفای نقش‌های به شدت جدی و حتی تلخ، مثل بازی‌هایش در فیلم‌هایی مانند «جاندار»، «ماجرای نیمروز: رد خون»، «پیلوت»، و «تنگه ابوقریب»، تبحر دارد که در خنداندن مخاطب در آثاری همچون «هزارپا»، «اکسیدان» و «آینه بغل» موفق بوده. به این‌ها تجربه عجیب درآمیختن هنرمندانه و ظریف خصلت‌های طنز و جدی در فیلم‌هایی مثل «جهان با من برقص» را هم اضافه کنید که انعطاف بالای او را نشان می‌دهد. به‌علاوه، عزتی بازیگری است که می‌تواند به تنهایی یک فیلم متوسط، مثل «در مدت معلوم»، را برای مخاطب دلپذیر کند.

از منظر شخصیتی، جواد عزتی از معدود هنرپیشه‌های سینمای ایران است که خودش را از اطوارهای مرسوم ستاره‌های سینما مصون نگه‌داشته و بدون کمترین حاشیه‌ای به کارش ادامه می‌دهد؛ به طوری که پیدا کردن چند خط مصاحبه جنجالی و آتشین از او تقریبا غیرممکن است. عزتی هیچ‌وقت به تلویزیون پشت نکرده و در سال‌هایی که معلوم بود یک گام تا تبدیل شدن به ستاره درجه یک سینما فاصله دارد، به دلیل احترام به مردم، با «دردسرهای عظیم» و «دودکش» سعی کرد لبخند را روی لب مردم سرزمینش بنشاند. همچنین کارنامه او پر از نقش‌های فرعی و کوتاه است که نشان می‌دهد اسم و رسم فیلم‌ساز و عوامل، مدیوم و حجم نقش برایش چندان اهمیتی ندارد.

عزتی در فجر ۹۸

به یاد داریم که جواد عزتی دو سال قبل و در جشنواره سی‌وهفتم فجر، با دو فیلم «جاندار» و «ماجرای نیمروز: رد خون»، دو اجرای درجه یک و تأثیرگذار در دو نقش